

Weerklank lied 173:1

1 Hal - le - lu - ja! Lof zij het Lam,
die on - ze zon - den op zich nam,
wiens bloed ons heeft ge - hei - ligd;
die dood ge - weest is, - en Hij leeft;
die 't volk, dat Hij ont - zon - digd heeft,
in eeu - wig - heid be - vei - ligt!

Weerklank lied 582

1 Kijk, Ma - ri - a Mag - da - le - na
staat te hui - len bij het graf.
Zij houdt heel erg veel van Je - zus,
die haar eens be - vrij - ding gaf.
Is haar Heer nu weg - ge - no - men?
Nee, zij ziet haar Mees - ter niet.
Is zij hier voor niets ge - ko - men?
Zij al - leen? Met haar ver - driet?

2. Dan hoort zij twee eng'len vragen:
'Waarom huilt u?' 'Om mijn Heer,
omdat Hij is weggedragen,
en hoe vind ik Hem nu weer?'
Aan de 'tuinman' vraagt zij daarna:
'Waar hebt u mijn Heer gelegd?'
Dan hoort zij haar naam 'Maria!'
Het is Jezus die dat zegt.

3. Meester!', roept zij diep bewogen.
Maar Hij zegt: 'Raak mij niet aan.'
Nu ziet zij met eigen ogen,
dat de Heer is opgestaan!
Daar moet zij nu van getuigen,
en dat heeft ze trouw gedaan,
zodat wij met Pasen juichen:
Jezus! Hij is opgestaan!

Weerklank lied 182:1, 2 en 3

1 Nu moet gij al - len vro - lijk zijn.
De bo - men zin - gen in de tuin,
het le - ge graf ver - zwijgt het niet,
de mond ge - o - pend voor het lied,
hal - le - lu - ja!

2. De loze woorden zijn verstomd,
de wereld die op adem komt
zingt met de vogels in de lucht
dat nu de nacht is weggevlucht,
halleluja!

3. Geen vlammeend zwaard verspert de weg,
de engel die het voerde zegt
dat alle leed geleden is
omdat de Heer verrezen is,
halleluja!